

UZASADNIENIE

Postanowienia z dnia 26 sierpnia 2021 roku

Decyzją z dnia 20 maja 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., odmówił J. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że lekarz orzecznik w orzeczeniu z dnia 14 kwietnia 2021 roku stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2022 roku, data powstania niezdolności do pracy to 23 września 2019 roku. Zakład podniósł, że na dzień zgłoszenia wniosku, tj. na dzień 28 stycznia 2021 roku ubezpieczony udowodnił 1 rok, 4 miesiące i 18 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Ponadto wyjaśniono, że udowodnił 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w 10 –leciu w okresie od 30 maja 1994 roku do 29 maja 2004 roku, zatem niezdolność do pracy winna powstać nie później niż w ciągu 18 miesięcy ustania ubezpieczenia (ustanie ubezpieczenia nastąpiło 30 listopada 2002 roku), zatem częściowa niezdolność do pracy winna powstać najpóźniej do 29 maja 2004 roku. Zakład odmówił przyznania renty, gdyż niezdolność do pracy nie powstała w okresie do 29 maja 2004 roku.

(decyzja – k. 32 akt organu rentowego załączonych do akt sprawy)

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę, podnosząc, że stan zdrowia uniemożliwia mu pracę, wskazując, że jest całkowicie niezdolny do pracy - a nie jak ustalił ZUS – częściowo niezdolny do pracy.

(odwołanie – k. 3-3 odwrót, pismo – k.13)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podniósł argumentację z zaskarżonej decyzji, wnosząc jednocześnie o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. ZUS podniósł, że wnioskodawca nie złożył sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 14 kwietnia 2021 roku orzekł, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2022 roku data powstania niezdolności do pracy to 23 września 2019 roku. Zakład wskazał, że łączny staż ubezpieczeniowy odwołującego ma dzień złożenia wniosku o rentę wynosi 27 lat, 2 miesiące, 6 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 4 miesiące i 18 dni okresów nieskładkowych. Wnioskodawca nie legitymuje się 5 latami ubezpieczenia w dziesięcioleciu liczonym wstecz od daty złożenia wniosku, tj. w okresie 29 stycznia 2011r. – 28 stycznia 2021r., bowiem w tym okresie udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 1 roku, 4 miesięcy i 18 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Wnioskodawca nie legitymuje się również 5 latami ubezpieczenia w dziesięcioleciu liczonym wstecz od daty powstania niezdolności do pracy, tj. w okresie 24 września 2009r. – 23 września 2019r. Warunek 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w 10 –leciu ubezpieczony spełnia w okresie od 30 maja 1994 roku do 29 maja 2004 roku, zatem niezdolność do pracy winna powstać nie później niż w ciągu 18 miesięcy ustania ubezpieczenia, ustanie ubezpieczenia nastąpiło natomiast 30 listopada 2002 roku. Organ podniósł, zatem, że skoro wnioskodawca nie spełnia warunku 5 lat stażu ubezpieczeniowego w ostatnim dziesięcioleciu oraz nie jest całkowicie niezdolny do pracy, odmówiono mu przyznania prawa do renty.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6-7)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2021 roku wnioskodawca złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek 15-17 akt organu rentowego załączonych do akt sprawy)

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem 14 kwietnia 2021 roku stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2022 roku, data powstania niezdolności do pracy to 23 września 2019 roku.

(orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 28 akt organu rentowego załączonych do akt sprawy)

Wnioskodawca otrzymał w/w orzeczenie w dniu 14 kwietnia 2021 r., od którego nie złożył sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Wraz z orzeczeniem otrzymał pouczenie o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. Został także pouczone, iż odwołanie od decyzji ZUS oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku niewniesienia od niego sprzeciwu, sąd odrzuci.

(niesporne, a nadto potwierdzenie odbioru orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS k. 28-28 verte akt organu rentowego załączonych do akt sprawy)

Zaskarżoną z dnia 20 maja 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., odmówił J. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazano, że lekarz orzecznik w orzeczeniu z dnia 14 kwietnia 2021 roku stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 kwietnia 2022 roku, data powstania niezdolności do pracy to 23 września 2019 roku. Zakład podniósł, że na dzień zgłoszenia wniosku, tj. na dzień 28 stycznia 2021 roku ubezpieczony udowodnił 1 rok, 4 miesiące i 18 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 16 dni okresów nieskładkowych. Ponadto wyjaśniono, że udowodnił 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w 10 –leciu w okresie od 30 maja 1994 roku do 29 maja 2004 roku, zatem niezdolność do pracy winna powstać nie później niż w ciągu 18 miesięcy ustania ubezpieczenia (ustanie ubezpieczenia nastąpiło 30 listopada 2002 roku), zatem częściowa niezdolność do pracy winna powstać najpóźniej do 29 maja 2004 roku. Zakład odmówił przyznania renty, gdyż niezdolność do pracy nie powstała w okresie do 29 maja 2004 roku.

(decyzja – k. 32 akt organu rentowego załączonych do akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2021, poz. 291 tj.) oceny niezdolności do pracy, jej stopnia, daty powstania niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy z określonymi okolicznościami, dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od daty doręczenia tego orzeczenia (art. 14 ust. 2a). Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 3).

Stosownie zaś do treści art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenia z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS, jeśli osoba zainteresowana nie złożyła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej ZUS i odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca, mimo prawidłowego pouczenia, nie odwołał się od orzeczenia lekarza orzecznika. W odwołaniu od decyzji organu rentowego, odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy oraz w toku postępowania wnioskodawca podnosił okoliczności dotyczące wniosków orzecznich – orzeczonej niezdolności do pracy.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca nie zgadza się z opinią Lekarza Orzecznika.

Mając powyższe na uwadze należy wskazać, że odwołanie wnioskodawcy opiera się jedynie za zarzutach o charakterze medycznym, co oznacza, iż jest ono niedopuszczalne z uwagi na fakt, że wnioskodawca pomimo prawidłowego pouczenia nie złożył sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do Komisji Lekarskiej ZUS.

Należy nadto wskazać, że art. 477⁹ § 3¹ kpc wprowadzony ustawą z dnia

20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 121, poz. 1264) oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245).

W konsekwencji mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. odrzucił odwołanie wnioskodawcy.

W związku z tym, że odwołanie skarżącego zostało odrzucone przez Sąd na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., należy nadmienić, iż na zasadzie art. 14 ust. 2c cytowanej ustawy o emeryturach i rentach z FUS wnioskodawcy przysługuje prawo do złożenia wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS. Zgodnie bowiem z treścią tegoż art. 14 ust.2c w uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c.

z/ odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy